

تقدیم به

پدر و مادر عزیزم
همانهائی که سراپای وجودشان مهر و محبت و امید است.
بعجاست بر دستان پرمهرشان بوسه زده و بهترین سپاس‌ها را به آنها که همواره پشتیبان من در
تمامی مراحل زندگی‌ام بوده‌اند، تقدیم دارم.

تقدیر و تشکر

حمد و سپاس بی‌قیاس خداوند سبحان را که به بندگان خود منت نهاد و او را به زیور عقل و خرد آراست تا به وسیله آن عبودیت کمال و ذات بی‌همتای خداوند را پیشه کند تا تعالی و کمال یابد.

بعد از حمد و سپاس خالق یکتا سپاسگزار زحمات فراوان و خالصانه‌ی پدر و مادر بزرگوaram می‌باشم. و خالصانه‌ترین سپاس و تشکر تقدیم به استاد عزیز و عالیقدر جناب آقای دکتر بابلیان که در مکتب ایشان از علم و اخلاق بسیار آموخته‌ام و صمیمانه‌ترین سپاس تقدیم به استاد گرانمایه‌ام جناب آقای دکتر جوادی. و همچنین از جناب آقای هاشمی به‌خاطر کمک‌های بی‌دریغشان کمال تشکر را دارم.

و از خدای متعال سلامتی این عزیزان و توفیق روزافزونشان را خواستارم.

چکیده

در این پایان‌نامه از حوزه مقادیر الحاقی $W(A, A^2, \dots, A^k)$ به منظور مطالعه‌ی غلاف عددی چندجمله‌ای از مرتبه‌ی k برای ماتریس مختلط $A_{n \times n}$ که با $V^k(A)$ نمایش می‌دهیم، استفاده می‌شود. توصیفی تحلیلی از $V^2(A)$ برای ماتریس نرمال A ارایه شده و نتیجه‌ی آن برای تعیین آن دسته از ماتریس‌های نرمال که در رابطه‌ی $V^2(A) = \sigma(A)$ صدق می‌کنند، به کار برده می‌شود. هم‌چنین ثابت می‌شود ماتریس یکانی A در رابطه‌ی $V^2(A) = \sigma(A)$ صدق می‌کند اگر و تنها اگر مقادیر ویژه‌اش متعلق به یک نیم‌دایره باشند.

وقتی $A = \text{diag}(1, \omega, \dots, \omega^{n-1})$ ، که $\omega = e^{\frac{2\pi i}{n}}$ ، $V^k(A)$ را برای

$$k \in \{2\} \cup \{j \in \mathbb{N} : j \geq \frac{n}{2}\},$$

تعیین کرده و در نهایت، برای آن دسته از ماتریس‌های $A_{n \times n}$ که A^2 هرمیتی است، نشان می‌دهیم $V^4(A) = \sigma(A)$ و توصیفی از $V^2(A)$ برای آن ارایه می‌دهیم.

واژه‌های کلیدی: غلاف عددی چندجمله‌ای، حوزه‌ی مقادیر الحاقی، ماتریس نرمال، مرتبه‌ی عددی،

مستطیل هذلولی.

رده‌بندی موضوعی ریاضی ۲۰۱۰: 15A18، 15A60.

مقدمه

برای ماتریس مختلط دلخواه $n \times n$ مانند A ، طیف آن $(\sigma(A))$ ^۱ مجموعه‌ای با نقاط گسسته است که حاوی اطلاعاتی در مورد ماتریس A و رفتار آن است. یک مجموعه‌ی مفید دیگر حوزه‌ی مقادیر عددی $(W(A))$ ^۲ است که برخلاف طیف می‌تواند مجموعه‌ای پیوستار^۳ باشد. به منظور تعیین $\|f(A)\|$ برای توابع گوناگون f ، یک روش خوب این است که ماتریس A را با مجموعه‌ای در صفحه‌ی مختلط ارتباط دهیم و $\|f(A)\|$ را به عنوان اندازه‌ی f بر این مجموعه در نظر بگیریم، بزرگترین مجموعه‌ی Ω با این ویژگی که به ازای هر چندجمله‌ای از درجه‌ی حداکثر k و هر $z \in \Omega$ داشته باشیم

$$\|p(A)\| \geq \max_{z \in \Omega} |p(z)|$$

غلاف عددی چندجمله‌ای از درجه‌ی k نامیده می‌شود. این مجموعه برای اولین بار توسط نوانلینا در [11] معرفی گردید که اطلاعات بیشتری از طیف در مورد رفتار یک چندجمله‌ای روی یک ماتریس در اختیار می‌گذاشت. یکی از اهمیت‌های این تعریف استفاده‌ی آن در حل دستگاه معادلات خطی به شکل $AX = b$ با استفاده از روش تکراری مینیمم مانده‌ی تعمیم یافته، (جی. ام. رز)،^۴ به صورت تعریف شده در [14, 6.5] است، زیرا یک کران بالا برای نرم مانده در مرحله‌ی k ام اجرای الگوریتم مربوط به این روش به صورت $\min_{p \in p_k(\cdot)} \|p(A)\|$ است، که در آن منظور از $p_k(\cdot)$ مجموعه‌ی تمامی چندجمله‌ای‌های از درجه‌ی حداکثر k است. با استفاده از بحث‌هایی که در [2, 4, 7] صورت گرفته است در می‌یابیم که با استفاده از غلاف عددی چندجمله‌ای می‌توان مناسب‌ترین ناحیه را که مینیمم روی آن اتفاق می‌افتد، پیدا کرد.

یک مثال کاربردی در [6] که با استفاده از روش جی. ام. رز حل شده بود، با استفاده از این مجموعه با تعداد مراحل کمتری حل می‌شود. در [9] از این مجموعه برای ارایه‌ی کران بالا و کران پایینی برای نرم توابعی از هر ماتریس دلخواه A استفاده شده است. در [5] نتایجی در مورد غلاف عددی چندجمله‌ای ماتریس‌های بلوکی ژوردن^۵ بیان می‌شود که این نتایج برای تعیین غلاف عددی بسیاری از ماتریس‌ها در حالت کلی مفید است. غلاف عددی چندجمله‌ای ارتباط نزدیکی با حوزه‌ی مقادیر عددی یک ماتریس دارد. در [1] به این موضوع پرداخته شده و سه الگوریتم برای تعیین غلاف عددی چندجمله‌ای از مرتبه‌ی اول ارایه شده است.

^۱Spectrum

^۳Continuum

^۵Jordan Block

^۲Numerical Range

^۴GMRES

در این پایان نامه توصیفی تحلیلی از غلاف عددی چندجمله‌ای ارایه می‌شود.

این پایان‌نامه به صورت زیر تدوین شده است:

در فصل اول به بیان برخی از تعاریف و قضایای مقدماتی جبرخطی می‌پردازیم.

در فصل دوم غلاف عددی چندجمله‌ای را تعریف نموده و به بیان برخی از ویژگی‌های آن و بررسی ارتباط آن با حوزه‌ی مقادیر الحاقی^۶ می‌پردازیم.

در فصل سوم غلاف عددی چندجمله‌ای ماتریس‌های نرمال^۷ که طیف آن‌ها روی دو خط متعامد قرار دارند، بررسی می‌شود.

در فصل چهارم نیز غلاف عددی چندجمله‌ای ماتریس‌های نرمال که طیف آن‌ها روی دو خط غیر متعامد قرار دارند، بررسی می‌شود.

در نهایت در فصل پنجم غلاف عددی چندجمله‌ای را برای ماتریس‌های پایه دوری^۸ و ماتریس‌هایی که مربع آن‌ها هرمیتی است، بررسی می‌کنیم.

در این پایان‌نامه از مقالات زیر استفاده شده است:

1. Chandler Davis, Chi-Kwong Li, Abbas Salemi, Polynomial numerical hulls of matrices, *Linear Algebra and its Applications*, 428 (2008) 137-153.
2. Chandler Davis, Abbas Salemi, On polynomial numerical hulls of normal matrices, *Linear Algebra and its Applications*, 383 (2004) 151-161.

^۶Joint Numerical Range

^۷Normal Matrices

^۸Basic Circulant

فهرست مطالب

۱	مقدماتی از جبر خطی	۱
۱	۱.۱ تعاریف و قضایای مقدماتی	۱
۷	۲.۱ حوزه‌ی مقادیر عددی یک ماتریس	۷
۱۳	۲ غلاف عددی چندجمله‌ای ماتریس‌ها	۱۳
۱۳	۱.۲ تعاریف و قضایای مقدماتی	۱۳
۱۴	۲.۲ ارتباط غلاف عددی چندجمله‌ای با حوزه‌ی مقادیر الحاقی	۱۴
۲۸	۳ ماتریس‌های نرمال با طیف روی دو خط متعامد	۲۸
۲۸	۱.۳ ماتریس‌های 4×4	۲۸
۳۸	۲.۳ ماتریس‌های با ابعاد بالاتر	۳۸
۴۰	۴ ماتریس‌های نرمال با طیف روی دو خط غیرمتعامد	۴۰
۴۰	۱.۴ ماتریس‌های نرمال با طیف روی مستطیل‌های هذلولی	۴۰
۴۲	۲.۴ ماتریس‌های نرمال با طیف روی تقاطع‌ها	۴۲
۴۴	۳.۴ توصیف تحلیلی برای غلاف عددی چندجمله‌ای از مرتبه‌ی ۲	۴۴
۴۶	۱.۳.۴ ماتریس‌های 4×4	۴۶
۵۱	۲.۳.۴ ماتریس‌های با ابعاد بالاتر	۵۱
۵۵	۴.۴ ماتریس‌های یکانی	۵۵

۵۶	۵	غلاف عددی چند جمله‌ای دو ماتریس خاص
۵۶	۱.۵	مقدمه
۵۸	۲.۵	ماتریس‌های پایه دوری
۶۴	۳.۵	توصیف تصویری غلاف عددی چند جمله‌ای چند ماتریس
۶۴	۴.۵	ماتریس‌هایی که مربع آن‌ها هرمیتی است
۷۱	۵.۵	چند نکته‌ی دیگر
۷۶		مراجع
۷۸		واژه‌نامه فارسی به انگلیسی
۸۱		واژه‌نامه انگلیسی به فارسی
۸۴		نمایه

فهرست تصاویر

۲۴	حالت (۱)، Q_1 ربع شامل مبدأ	۱.۲
۲۵	حالت (۱)، Q_4 ربع شامل مبدأ	۲.۲
۲۵	اشتراک دو قسمت حالت اول	۳.۲
۲۵	حالت (۲)، Q_1 ربع شامل مبدأ	۴.۲
۲۶	حالت (۲)، Q_4 ربع شامل مبدأ	۵.۲
۲۶	اشتراک دو قسمت حالت دوم	۶.۲
۲۶	اشتراک دو حالت اول و دوم	۷.۲
۲۹	مرکز قائم داخل مثلث	۱.۳
۳۰	Q_1 ربع اول دستگاه مختصات	۲.۳
۳۱	Q_4 ربع اول دستگاه مختصات	۳.۳
۳۲	$diag(\alpha, -\beta, i\gamma, 0)$	۴.۳
۳۲	$diag(\alpha, -\beta, 0, -i\theta)$	۵.۳
۳۲	$diag(\alpha, 0, i\gamma, -i\theta)$	۶.۳
۳۳	$diag(-\beta, 0, i\gamma, -i\theta)$	۷.۳
۳۳	$\hat{\gamma} < \gamma$	۸.۳
۳۶	Q_4 ربع شامل مبدأ	۹.۳
۵۳	$V^2(A_5) = C_1 \cup C_2$	۱.۴
۵۳	$V^2(A_1) = L_4 \cup \{0\}$	۲.۴

۵۳	$V^{\vee}(A_{\vee}) = L_{\vee} \cup \{0\}$	۳.۴
۵۳	$V^{\vee}(A_{\vee}) = L_{\vee} \cup \{0\}$	۴.۴
۵۴	$V^{\vee}(A_{\vee}) = L_{\vee} \cup \{0\}$	۵.۴
۵۴	مرز ناحیه	۶.۴
۵۴	مرز ناحیه به انضمام نقاط درونی	۷.۴
۶۴	$V^{\vee}(D_{\wedge})$	۱.۵
۶۴	$V^{\vee}(D_{\wedge})$	۲.۵
۶۵	$V^{\vee}(D_{\wedge})$	۳.۵
۶۵	$V^{\vee}(D_{\wedge})$ و $V^{\vee}(D_{\wedge})$	۴.۵
۷۲	$\{\mu \in \mathbb{R} : (\mu, \mu^{\vee}) \in k_{\vee}\}$	۵.۵
۷۲	$\{i\mu \in i\mathbb{R} : (\mu, -\mu^{\vee}) \in k_{\vee}\}$	۶.۵

فصل ۱

مقدماتی از جبرخطی

۱.۱ تعاریف و قضایای مقدماتی

فرض کنیم $M_n(\mathbb{C})$ بیانگر مجموعه‌ی تمامی ماتریس‌های مختلط $n \times n$ باشد، در اینجا تعاریف و قضایای مقدماتی از جبرخطی ارائه می‌کنیم. در این فصل از مراجع [8, 10, 14] و [۱۵] استفاده شده است.

تعریف ۱.۱.۱. فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، بردار $x \neq 0$ متعلق به \mathbb{C}^n یک ویژه‌بردار ماتریس A است هرگاه Ax یک مضرب اسکالر x باشد. به عبارت دیگر برای بعضی مقادیر $\lambda \in \mathbb{C}$ ، داشته باشیم $Ax = \lambda x$. اسکالر λ را ویژه‌مقدار^۱ A و x را ویژه‌بردار^۲ A متناظر با ویژه‌مقدار λ می‌نامند.

تعریف ۲.۱.۱. مجموعه‌ی تمامی ویژه‌مقدارهای ماتریس A طیف ماتریس A نامیده شده و با $\sigma(A)$ نمایش داده می‌شود.

تعریف ۳.۱.۱. بزرگترین ویژه‌مقدار A از لحاظ قدرمطلق، شعاع طیفی^۳ ماتریس A نامیده می‌شود.

می‌توان معادله‌ی $Ax = \lambda x$ و $x \neq 0$ را به صورت $Ax = \lambda Ix$ نوشت که در آن I ماتریس همانی است. بنابراین خواهیم داشت $(\lambda I - A)x = 0$ ، و لذا شرط لازم و کافی برای اینکه λ یک ویژه‌مقدار A باشد این است که $\det(\lambda I - A) = 0$.

بسط دترمینان فوق یک چندجمله‌ای درجه‌ی n برحسب λ است که در آن ضریب λ^n برابر ۱ است. این چندجمله‌ای را چندجمله‌ای مشخصه‌ی^۴ ماتریس A نامیده و با $P_A(\lambda)$ نمایش می‌دهند. بنابراین چندجمله‌ای

^۱Eigenvalue

^۳Spectral Radius

^۴Characteristic Polynomial

^۲Eigenvector

مشخصه‌ی ماتریس A به شکل

$$P_A(\lambda) = \lambda^n + P_1\lambda^{n-1} + \dots + P_n = (\lambda - \lambda_1) \cdots (\lambda - \lambda_n),$$

است که $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ ویژه‌مقدارهای ماتریس A هستند.

تعریف ۴.۱.۱. [۱۵، ص ۲۵۰] فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، چندجمله‌ای مینیمال^۵ A را به عنوان یکتا مولد

تکین ایده‌آل همه‌ی چندجمله‌ای‌هایی که A را پوچ می‌سازند، تعریف می‌کنیم.

تذکره ۵.۱.۱. [۱۵، ص ۲۵۲] چندجمله‌ای‌های مشخصه و مینیمال ماتریس A ، ریشه‌های یکسان ولی احتمالا

با چندگانگی‌های متفاوت دارند. همچنین چندجمله‌ای مینیمال A چندجمله‌ای مشخصه‌ی A را عاد می‌کند.

تعریف ۶.۱.۱. فرض کنیم $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{C})$ ، ترانزاده‌ی^۶ ماتریس A به صورت زیر تعریف می‌شود

$$A^t := (a_{ji}), 1 \leq i, j \leq n.$$

تعریف ۷.۱.۱. فرض کنیم $A = (a_{ij}) \in M_n(\mathbb{C})$ ، مزدوج^۷ ماتریس A به صورت زیر تعریف می‌شود

$$\bar{A} := (\bar{a}_{ij}), 1 \leq i, j \leq n.$$

تعریف ۸.۱.۱. فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، ترانزاده‌ی مزدوج^۸ A را با A^* نمایش داده و به صورت ذیل

$$A^* = \bar{A}^t = \overline{A^t}.$$

فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، در اینجا انواع خاصی از ماتریس‌ها معرفی می‌گردد.

- ماتریس‌های متقارن^۹: $A^t = A$

- ماتریس‌های پادمتقارن^{۱۰}: $A^t = -A$

- ماتریس‌های هرمیتی^{۱۱}: $A^* = A$

^۵Minimal Polynomial

^۶Transpose

^۷Conjugate

^۸Conjugate Transpose

^۹Symmetric

^{۱۰}Skew Symmetric

^{۱۱}Hermitian

- ماتریس‌های پادهرمیتی^{۱۲}: $A^* = -A$

- ماتریس‌های نرمال: $AA^* = A^*A$

- ماتریس‌های یکانی^{۱۳}: $U \in M_n(\mathbb{C})$ به طوری که $U^*U = I$ ، یعنی معکوس یک ماتریس یکانی ترانهاده‌ی مزدوج آن است.

- ماتریس‌های قطری^{۱۴}: $A = \text{diag}(a_{11}, \dots, a_{nn})$, $a_{ij} = 0, (i \neq j)$

- ماتریس‌های بالا مثلثی^{۱۵}: $a_{ij} = 0, (i > j)$

- ماتریس‌های پایین مثلثی^{۱۶}: $a_{ij} = 0, (i < j)$

قضیه ۹.۱.۱. ویژه‌مقدارهای ماتریس‌های A و A^t یکسان هستند، ولی امکان دارد ویژه‌مقدارهای آن‌ها متفاوت باشند.

اثبات. با توجه به تساوی دترمینان یک ماتریس با دترمینان ترانهاده‌ی آن، داریم

$$\det(\lambda I - A) = \det(\lambda I - A)^t = \det(\lambda I - A^t),$$

لذا ماتریس‌های A و A^t دارای چندجمله‌ای مشخصه‌ی یکسان هستند و در نتیجه ویژه‌مقدارهای آن‌ها یکسان است. از آنجایی که ویژه‌مقدارهای A جواب دستگاه $(\lambda I - A)x = 0$ و ویژه‌مقدارهای A^t جواب دستگاه $(\lambda I - A^t)x = 0$ هستند، در حالت کلی ارتباطی بین جواب‌های دو دستگاه فوق وجود ندارد. \square

قضیه ۱۰.۱.۱. [14, p.4] اگر λ یک ویژه‌مقدار A باشد، آنگاه $\bar{\lambda}$ یک ویژه‌مقدار A^* خواهد بود.

قضیه ۱۱.۱.۱. اگر P یک ماتریس وارون‌پذیر باشد، آنگاه ویژه‌مقدارهای ماتریس‌های A و $P^{-1}AP$ یکسان خواهند بود.

اثبات. چون

$$\det(A - \lambda I) = \det(P^{-1})\det(A - \lambda I)\det(P)$$

^{۱۲}Skew Hermitian

^{۱۳}Unitary

^{۱۴}Diagonal

^{۱۵}Upper Triangular

^{۱۶}Lower Triangular

$$= \det(P^{-1}(A - \lambda I)P) = \det(P^{-1}AP - \lambda I),$$

لذا ماتریس‌های $P^{-1}AP$ و A دارای چند جمله‌ای مشخصه‌ی یکسان بوده و در نتیجه دارای ویژه‌مقدارهای یکسان هستند. \square

تعریف ۱۲.۱.۱. فرض کنیم x و y دو بردار دلخواه در \mathbb{C}^n باشند، ضرب داخلی^{۱۷} بردارهای $x = (x_1, \dots, x_n)$ و $y = (y_1, \dots, y_n)$ به صورت زیر تعریف می‌شود

$$(x, y) := \sum_{i=1}^n x_i \bar{y}_i,$$

که می‌توان به فرم ماتریسی زیر نمایش داد $(x, y) := y^* x$.

فرض کنیم u و v و w بردارهای دلخواهی در \mathbb{C}^n و α عدد مختلط دلخواهی باشد، آنگاه

$$1. (u + v, w) = (u, w) + (v, w),$$

$$2. (\alpha v, w) = \bar{\alpha} (v, w),$$

$$3. (v, w) = \overline{(w, v)},$$

$$4. (u, u) \geq 0 \text{ و } (u, u) = 0 \text{ اگر و تنها اگر } u = 0.$$

قضیه ۱۳.۱.۱. ویژه‌مقدارهای یک ماتریس هرمیتی حقیقی اند.

اثبات. فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ماتریس هرمیتی بوده و λ یک ویژه‌مقدار A و u ویژه‌بردار متناظرش باشد،

آنگاه $Au = \lambda u$ ، به عبارت دیگر $\lambda = u^* Au = (Au, u)$ ، بنابراین

$$\bar{\lambda} = \overline{(Au, u)} = (u, Au) = u^* A^* u = u^* Au = \lambda,$$

\square

و این همان نتیجه‌ی مطلوب است.

قضیه ۱۴.۱.۱. [14, p.20] ماتریس $A \in M_n(\mathbb{C})$ نرمال است اگر و تنها اگر به طور یکتا با یک ماتریس

قطری متشابه باشد.

^{۱۷}Inner Product

لم ۱۵.۱.۱. [14, p.21] ماتریس $A \in M_n(\mathbb{C})$ نرمال است اگر و تنها اگر هر ویژه مقدار آن ویژه مقدار A^* نیز باشد.

در حالت کلی ماتریس‌های هرمیتی حالت خاصی از ماتریس‌های نرمال هستند. هر ماتریس نرمال را می‌توان به صورت $A = Q^* D Q$ نوشت، که در آن Q ماتریسی یکانی و D ماتریسی قطری است، لذا ویژه مقدارهای A همان ویژه مقدارهای D هستند. حال اگر این مقادیر حقیقی باشند، داریم $A = A^*$ ، یعنی ماتریس نرمال که ویژه مقدارهای آن حقیقی باشند، هرمیتی است.

تعریف ۱۶.۱.۱. ماتریس متقارن و حقیقی A را معین مثبت^{۱۸} گوئیم، هرگاه برای هر بردار غیرصفر x در \mathbb{R}^n داشته باشیم $x^t A x > 0$.

ماتریس متقارن و حقیقی A را نیمه معین مثبت^{۱۹} گوئیم، هرگاه برای هر بردار x در \mathbb{R}^n داشته باشیم $x^t A x \geq 0$.
ماتریس مختلط و هرمیتی A را معین مثبت گوئیم، هرگاه برای هر بردار غیرصفر x در \mathbb{C}^n داشته باشیم $x^* A x > 0$ ، ($x^* = \bar{x}^t$)

ماتریس مختلط و هرمیتی A را نیمه معین مثبت گوئیم، هرگاه برای هر بردار x در \mathbb{C}^n داشته باشیم $x^* A x \geq 0$.

لم ۱۷.۱.۱. اگر ماتریس حقیقی و متقارن A معین مثبت باشد، آنگاه ویژه مقدارهای آن مثبت اند.

اثبات. فرض کنیم λ یک ویژه مقدار دلخواه ماتریس A ، و $x \neq 0$ ویژه بردار متناظر آن باشد، لذا $Ax = \lambda x$. در نتیجه $x^t A x = \lambda x^t x$. با توجه به این که $x^t x$ و $x^t A x$ مثبت هستند، می‌بایست $\lambda > 0$ و این همان نتیجه‌ی مطلوب است. \square

نتیجه ۱۸.۱.۱. اگر ماتریس حقیقی و متقارن A نیمه معین مثبت باشد، آنگاه ویژه مقدارهای آن نامنفی اند.

اکنون قضیه‌ای معروف که در تعیین محل ویژه مقدارهای یک ماتریس مفید است، بیان و اثبات می‌کنیم.

قضیه ۱۹.۱.۱. (قضیه‌ی گرشگورین^{۲۰}) فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ و

$$R_i(A) = \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^n |a_{ij}|, \quad i = 1, \dots, n,$$

^{۱۸}Positive Definite^{۱۹}Positive Semidefinite^{۲۰}Gerschgorin

بیانگر مجموع قدرمطلق مقادیر غیر قطری سطر i ام ماتریس A باشد، آنگاه تمامی ویژه مقادیرهای A متعلق به اجتماع قرص های

$$\bigcup_{i=1}^n \{z \in \mathbb{C} : |z - a_{ii}| \leq R_i(A)\},$$

خواهد بود.

اثبات. فرض کنیم λ یک ویژه مقدار A و v ویژه بردار متناظرش باشد. فرض کنیم v_p مولفه ای از v با بزرگترین مقدار از لحاظ قدرمطلق باشد، به عبارت دیگر داشته باشیم $|v_p| = \max_{i \neq p} |v_i|$. چون $Av = \lambda v$ ، بنابراین خواهیم داشت

$$(Av)_p = \lambda v_p = \sum_{j=1}^n a_{pj} v_j,$$

یا به طور معادل

$$v_p(\lambda - a_{pp}) = \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq p}}^n a_{pj} v_j,$$

با قدرمطلق گرفتن از طرفین مساوی و استفاده از نامساوی مثلثی، خواهیم داشت

$$|v_p| |\lambda - a_{pp}| = \left| \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq p}}^n a_{pj} v_j \right| \leq \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq p}}^n |a_{pj}| |v_j| \leq |v_p| R_p(A),$$

چون $|v_p| > 0$ ، نتیجه می گیریم $|\lambda - a_{pp}| \leq R_p(A)$ ، و این یعنی ویژه مقدار λ متعلق به قرص گرشگورین برای سطر متناظر با بزرگترین درایه ی ویژه بردار متناظرش است. به همین ترتیب تمامی ویژه مقادیرهای ماتریس A متعلق به اجتماع قرص های گرشگورین خواهند بود. \square

از آنجایی که ویژه مقادیرهای A و A^t یکی هستند، بنابراین نتیجه ی زیر را خواهیم داشت.

نتیجه ۲۰۰۱.۱ [8, p.20] فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، و فرض کنیم

$$C_j(A) = \sum_{\substack{i=1 \\ i \neq j}}^n |a_{ij}|, \quad j = 1, \dots, n.$$

بیانگر مجموع قدرمطلق مقادیر غیر قطری ستون j ام ماتریس A باشد، آنگاه تمامی ویژه مقادیرهای A متعلق به اجتماع قرص های

$$\bigcup_{j=1}^n \{z \in \mathbb{C} : |z - a_{jj}| \leq C_j(A)\},$$

خواهند بود.

۲.۱ حوزه مقادیر عددی یک ماتریس

تعریف ۱.۲.۱. فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، حوزه مقادیر عددی A به صورت زیر تعریف می‌شود

$$W(A) := \{x^*Ax : x \in \mathbb{C}^n, x^*x = 1\}$$

$W(A)$ تابعی از $M_n(\mathbb{C})$ به زیرمجموعه‌ای از اعداد مختلط است. با توجه به تعریف ملاحظه می‌شود

$$W(I) = 1, W(\alpha I) = \alpha, \forall \alpha \in \mathbb{C}.$$

$W(A)$ مجموعه‌ای محدب است، این مطلب به صورت قضیه‌ای به نام قضیه‌ی توپلیتز-هاسدورف^{۲۱} بوده و در [10, 1.3] اثبات شده است.

$W(A)$ می‌تواند به عنوان تصویر سطح کره‌ی واحد در \mathbb{C}^n تحت تابع پیوسته‌ی $x \rightarrow x^*Ax$ در نظر گرفته شود. کره‌ی واحد مجموعه‌ای فشرده و همبند است، بنابراین از آنجایی که تصویر پیوسته‌ی یک مجموعه‌ی فشرده، فشرده است، $W(A)$ مجموعه‌ای فشرده (و بنابراین کراندار) در \mathbb{C} خواهد بود. بنا به دلیل مشابه $W(A)$ مجموعه‌ای همبند خواهد بود [10, p.6].

به عبارت دیگر می‌توانیم $W(A)$ را به صورت مجموعه‌ی زیر تعریف کنیم

$$W(A) = \left\{ \frac{x^*Ax}{x^*x} : x \in \mathbb{C}^n, x \neq 0 \right\}.$$

زیرا با تعریف بردار l به شکل $l = \frac{x}{(x^*x)^{\frac{1}{2}}}$ ، خواهیم داشت $l^* = \frac{x^*}{(x^*x)^{\frac{1}{2}}}$ و $l^*Al = 1$ و $\frac{x^*Ax}{x^*x} = l^*Al$.

قضیه ۲.۲.۱. به ازای هر $A \in M_n(\mathbb{C})$ و هر $\alpha \in \mathbb{C}$ ، داریم $W(\alpha A) = \alpha W(A)$.

اثبات.

$$W(\alpha A) = \{x^*(\alpha A)x : x^*x = 1\} = \{\alpha x^*Ax : x^*x = 1\}$$

$$= \alpha \{x^*Ax : x^*x = 1\} = \alpha W(A). \quad \square$$

^{۲۱}Toeplitz-Hausdorff

قضیه ۳.۲.۱. به ازای هر $A \in M_n(\mathbb{C})$ و هر $\alpha \in \mathbb{C}^n$ داریم $W(A + \alpha I) = W(A) + \alpha$.

اثبات.

$$\begin{aligned} W(A + \alpha I) &= \{x^*(A + \alpha I)x : x^*x = 1\} = \{x^*Ax + \alpha x^*Ix : x^*x = 1\} \\ &= \{x^*Ax : x^*x = 1\} + \alpha\{x^*Ix : x^*x = 1\} \\ &= W(A) + \alpha W(I) = W(A) + \alpha. \end{aligned} \quad \square$$

نتیجه ۴.۲.۱. با توجه به دو قضیه‌ی بالا می‌توان نتیجه گرفت که حوزه‌ی مقادیر عددی یک ماتریس تحت انتقال و دوران پایاست.

قضیه ۵.۲.۱. تمامی ویژه‌مقدارهای ماتریس دلخواه $A \in M_n(\mathbb{C})$ متعلق به حوزه‌ی مقادیر $W(A)$ هستند، به عبارت دیگر $\sigma(A) \subseteq W(A)$.

اثبات. فرض کنیم $\lambda \in \sigma(A)$ ، بنابراین بردار غیر صفر $x \in \mathbb{C}^n$ موجود است، (بدون کاستن از کلیت می‌توانیم بردار واحد در نظر بگیریم)، به طوری که

$$\lambda = \lambda x^*x = x^*(\lambda x) = x^*Ax \in W(A). \quad \square$$

قضیه ۶.۲.۱. به ازای هر $A, B \in M_n(\mathbb{C})$ داریم $W(A + B) \subset W(A) + W(B)$.

اثبات.

$$\begin{aligned} W(A + B) &= \{x^*(A + B)x : x \in \mathbb{C}^n, x^*x = 1\} \\ &= \{x^*Ax + x^*Bx : x \in \mathbb{C}^n, x^*x = 1\} \\ &\subset \{x^*Ax : x \in \mathbb{C}^n, x^*x = 1\} + \{y^*By : y \in \mathbb{C}^n, y^*y = 1\} \\ &= W(A) + W(B). \end{aligned} \quad \square$$

قضیه ۷.۲.۱. به ازای هر $A, U \in M_n(\mathbb{C})$ که U ماتریس یکانی است، داریم $W(U^*AU) = W(A)$.

اثبات. فرض کنیم $y \in W(U^*AU)$ ، بنابراین x ای در \mathbb{C}^n وجود دارد، به طوری که

$$y = x^*U^*AUx, x^*x = 1.$$

با در نظر گرفتن $z = Ux$ داریم $z^*z = x^*U^*Ux = x^*x = 1$ ، بنابراین $y = z^*Az \in W(A)$.

اثبات عکس؛ فرض کنیم $y \in W(A)$ ، بنابراین z ای در \mathbb{C}^n وجود دارد به طوری که $z^*z = 1$ و $y = z^*Az$.

قرار دهید $x = U^*z$ داریم $x^*x = z^*UU^*z = z^*z = 1$ ، بنابراین

$$y = z^*Az = x^*U^*AUx \in W(U^*AU). \quad \square$$

قضیه ۸.۲.۱. اگر $A \in M_n(\mathbb{C})$ ماتریس نرمال باشد، آنگاه $W(A) = \text{conv } \sigma(A)$ ، که در آن منظور از

$\text{conv}(X)$ مجموعه‌ی تمامی ترکیبات محدب اعضای X بوده که غلاف محدب مجموعه‌ی X نامیده می‌شود.

اثبات. اگر A نرمال باشد، آنگاه ماتریس قطری Λ و ماتریس یکانی U وجود دارند به طوری که $A = U^*\Lambda U$.

طبق قضیه‌ی (۷.۲.۱) داریم $W(A) = W(\Lambda)$ ، و چون

$$x^*\Lambda x = \sum_{i=1}^n \bar{x}_i x_i \lambda_i = \sum_{i=1}^n |x_i|^2 \lambda_i,$$

بنابراین $W(A)$ مجموعه‌ی ترکیبات محدب عناصر قطری Λ است. (از آنجایی که $x^*x = 1$ ، نتیجه می‌شود

$$(|x_i|^2 \geq 0 \text{ و } \sum_{i=1}^n |x_i|^2 = 1)$$

چون عناصر قطری Λ ویژه‌مقدارهای A هستند، بنابراین $W(A) = \text{conv } \sigma(A)$. \square

نتیجه ۹.۲.۱. [10, p.8] اگر A یک ماتریس قطری باشد، آنگاه $W(A)$ غلاف محدب مقادیر قطری

(ویژه‌مقدارهای) A خواهد بود.

نتیجه ۱۰.۲.۱. [10, p.15] اگر A ماتریسی هرمیتی باشد، آنگاه $W(A)$ قطعه خط حقیقی بسته‌ای خواهد

بود، که نقاط انتهایی آن بزرگترین و کوچکترین ویژه‌مقدارهای A هستند. همچنین حوزه‌ی مقادیر یک ماتریس

نرمال یک چندوجهی^{۲۲} است که راس‌های آن ویژه‌مقدارهای A هستند. اگر A ماتریس یکانی باشد، آنگاه

$W(A)$ یک چندوجهی است که درون دایره‌ی واحد محاط شده است.

^{۲۲}Polyhedral

قضیه ۱۱.۲.۱. [10, p.8] به ازای هر $A \in M_n(\mathbb{C})$ داریم $W(A^*) = \overline{W(A)}$.

اثبات.

$$\begin{aligned} W(A^*) &= \{x^* A^* x : x^* x = 1\} = \{(x^* A x)^* : x^* x = 1\} \\ &= \{\overline{(x^* A x)} : x^* x = 1\} = \overline{W(A)}. \quad \square \end{aligned}$$

برای هر ماتریس $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، $H(A) \equiv \frac{A + A^*}{2}$ ، قسمت هرمیتی A و $S(A) \equiv \frac{A - A^*}{2}$ ، قسمت پادهرمیتی A نامیده می‌شود. همواره داریم $A = H(A) + S(A)$ ، که $H(A)$ و $iS(A)$ هرمیتی هستند. همان‌گونه که قسمت حقیقی یک عدد مختلط تصویر آن عدد روی محور حقیقی است، قسمت هرمیتی یک ماتریس، حوزه‌ی مقادیر آن را روی محور حقیقی تصویر می‌کند. این کار برای تعیین حوزه‌ی مقادیر مفید خواهد بود، چرا که تعیین حوزه‌ی مقادیر یک ماتریس هرمیتی راحت‌تر است. برای مجموعه‌ی $E \subset \mathbb{C}$ ، $Re E := \{Re e : e \in E\}$ را تصویر E روی محور حقیقی تعریف می‌کنیم.

قضیه ۱۲.۲.۱. به ازای هر $A \in M_n(\mathbb{C})$ داریم $W(H(A)) = Re W(A)$.

اثبات.

$$\begin{aligned} x^* H(A) x &= \frac{x^* (A + A^*) x}{2} = \frac{x^* A x + x^* A^* x}{2} = \frac{x^* A x + (x^* A x)^*}{2} \\ &= \frac{x^* A x + \overline{x^* A x}}{2} = Re x^* A x. \end{aligned}$$

بنابراین هر نقطه در $W(H(A))$ به صورت $Re z$ به ازای یک $z \in W(A)$ خواهد بود و برعکس. \square

تعریف ۱۳.۲.۱. نیم‌صفحه‌ی باز راست \mathbb{C} را به صورت

$$RHP \equiv \{z \in \mathbb{C} : Re z > 0\},$$

و نیم‌صفحه‌ی بسته‌ی راست \mathbb{C} را به صورت

$$RHP. \equiv \{z \in \mathbb{C} : Re z \geq 0\},$$

تعریف می‌کنیم.

نتیجه ۱۴.۲.۱. [10, p.10] فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، آنگاه $W(A) \subset RHP$ اگر و تنها اگر $A + A^*$ معین مثبت باشد.

نتیجه ۱۵.۲.۱. [10, p.10] فرض کنیم $A \in M_n(\mathbb{C})$ ، آنگاه $W(A) \subset RHP$ اگر و تنها اگر $A + A^*$ نیمه معین مثبت باشد.

تعریف ۱۶.۲.۱. برای دو ماتریس $A \in M_{n_1}$ و $B \in M_{n_2}$ ، جمع مستقیم^۳ A و B به صورت زیر تعریف می‌شود

$$A \oplus B := \begin{bmatrix} A & \cdot \\ \cdot & B \end{bmatrix} \in M_{n_1+n_2}.$$

قضیه ۱۷.۲.۱. به ازای هر $A \in M_{n_1}$ و $B \in M_{n_2}$ ،

$$W(A \oplus B) = \text{conv} (W(A) \cup W(B)).$$

اثبات. توجه می‌کنیم که $A \oplus B \in M_{n_1+n_2}$ ، بردار $z \in \mathbb{C}^{n_1+n_2}$ را به صورت $z = \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}$ در نظر می‌گیریم به طوری که $x \in \mathbb{C}^{n_1}$ و $y \in \mathbb{C}^{n_2}$ و $z^*z = 1$. آنگاه

$$z^*(A \oplus B)z = x^*Ax + y^*By,$$

اگر $y^*y = 1$ ، آنگاه $x = 0$ و $z^*(A \oplus B)z = y^*By \in W(B)$ ، بنابراین $W(A \oplus B) \supset W(B)$. به طور مشابه اگر $x^*x = 1$ ، آنگاه $y = 0$ و $z^*(A \oplus B)z = x^*Ax \in W(A)$ و $z^*(A \oplus B)z \supset W(A)$. بنابراین خواهیم داشت $W(A \oplus B) \supset W(A) \cup W(B)$. از آنجایی که $W(A \oplus B)$ محدب است، بنابراین

$$W(A \oplus B) \supset \text{conv} (W(A) \cup W(B)).$$

اثبات عکس؛ فرض کنید $z = \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} \in \mathbb{C}^{n_1+n_2}$ بردار واحد دلخواهی باشد. اگر $x^*x = 0$ ، آنگاه $y^*y = 1$ و

$$z^*(A \oplus B)z = y^*By \in W(B) \subset \text{conv} (W(A) \cup W(B)),$$

^۳Direct Sum